

‘సామ్రాజ్యవాదం నిశ్చింది. ఎన్ని తిథాంతరాలున్న వీటించ సోషలిస్టు విఫ్లవం విజయం సాధిస్తండి’ కాగా లెనిన్

నవంబరు 6, 1918న విఫ్లవ వార్ల్కోత్సవ సందర్భంగా యేర్పాటయిన కాల్చుకుల, రైతుల, కోస్కల, ఎర్రసైన్సు అభికారుల సాంఘికియిట్లు అసాధారణ ఆరవ అభియానం అంచుల రష్యా మహానభాలో కాగా లెనిన్ యిచ్చిన ఉపన్యాసం

యూవల్ భూమండలార్పి ఒక్క కుదుపుకు గురిచేసిన చారిత్రాత్మక అక్షోబర్ మహావిష్ణవపు శతవార్షిక సందర్భమిది. 1917 అక్షోబర్ విఫ్లవంగా ప్రసిద్ధికొన్ని ఈ విఫ్లవంతో బూర్జువా, భూస్వామ్య వీడకవర్గాలను కూలాల్రోసి తొట్టుతాలిసారిగా త్రామికవర్గ ప్రజానీకం రాజ్యాధికారాప్పి తైవంచేసుకుని, సామ్యవాద వ్యవస్థను వెలకొల్పిన మహాత్మర సంఘటన ఇది. ఆంతరంగికంగానూ, బాహ్యంగానూ చుట్టుముట్టేన శత్రువులను, దోషించేవర్గపు విజంట్లును ఓచిస్తూ, పార్టీలో ఆంతరంగికంగా తలెత్తిన అనేక తప్పుడు సిద్ధాంత వైభాగ్యరులను పూర్వపుష్టంగాచిస్తూ కార్బికవర్పు, ప్రజానీకపు రాజకీయ చైతన్య స్థాయిని సిద్ధాంత, అచరణారంగాలో పరిపుష్టం చేస్తూ బోల్సైవిక్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ, దాని అత్యస్తత నాయకుడైన కా॥ లెనిన్ ఆధ్యార్యంలో సామ్యవాద విఫ్లవాన్ని సాకారం చేసిన అధ్యాత సమయమిది. అక్షోబర్ మహావిష్ణవ శతవార్లోత్సవం సందర్భంగా యూవల్

త్రామికలోకి జేషిలర్పిస్తూ, మనదేశ త్రామిక ప్రజానీకం తమ ముందున్న కర్తవ్యాలకు మరింతగా అంకితం కావాలి.

అక్షోబర్ విఫ్లవ మొదటి వార్ల్కోత్సవం సందర్భంగా 1918 సంస్కరణలో కా॥ లెనిన్ చేసిన ఉపన్యాసమిది. అప్పటికే గడిచిన ఒక సంవత్సర పరిషీలని సింహాశలోకనం చేస్తూ, కార్బిక-కర్బక ఐక్యతావశ్వతను నొక్కి చెపుతూ, నాటికే రష్యాను చుట్టుముట్టేన విషట్టర పరిషీలత్తులన్నింటినీ, ప్రజల ముందున్న కర్తవ్యాలనూ సూటిగా, స్వప్తంగా ఈ ఉపన్యాసంలో ఆయన పేర్కొన్నారు. - సంపాదకుడు

(సభలోకి కామ్పేడ్ లెనిన్ రాకకి దీర్ఘకరతాళ ధ్వనులతో స్వాగతం) కామ్పేడ్, అంతర్జాతీయ త్రామికవర్గ ఉద్యమంలో అత్యంత ప్రాముఖ్యమైన సంఘటనలు జరిగే కాలంలో మనం విఫ్లవ వార్ల్కోత్సవాన్ని జరుపుకొంటున్నాం. పాత ప్రభుత్వమూ గతంలో పాలించిన బూర్జువావర్గాల ఒత్తిడితోనూ, ఒప్పందాలతోనూ ప్రపంచయుద్ధం అంతమపదని త్రామిక వర్గంలోనూ, సామ్యవాద త్రామిక జనంలో వున్న మహా సంశయత్వులకీ, శంకితులకి కూడా తేటత్తెల్లుమయింది. ఈ యుద్ధం రష్యాతో పాటుగా ప్రపంచాన్నంతటినీ త్రామిక విఫ్లవం వైపుకి, పెట్టుబడిదారులమీద త్రామికుల విజయంవైపుకి నడిపిస్తోందని స్పష్టమయింది. పెట్టుబడిదారీ విధానం ప్రపంచాన్ని రక్తంలో ముంచేత్తింది. ఆప్టియాలో జర్సీల సాయంతో ఆంగ్లో - ఫ్రాంచ్ సామూజ్యవాదం, జర్నీ సామూజ్యవాదం చేసిన బీభత్సాలు, హింసల తరువాత కూడా పెట్టుబడిదారీ విధానం అదే సిద్ధాంతాన్ని పాటిస్తోంది.

ఈ రోజున, మనం విఫ్లవ వార్ల్కోత్సవం జరుపుకునే ఈ రోజున, విఫ్లవం నడచి వచ్చిన బాటకేసి ఒకసారి తిరిగి చూసుకోవడం సమంజసంగా వుంటుంది. ప్రపంచంలోని ఏ త్రామిక విఫ్లవమూ యొస్తుడూ ఎదురోఢులసి రాని అసాధారణ కష్టపరిషీలత్తుల్లో మనం విఫ్లవం ఆరంభించాం. అంచేత మనం దాటిన దారిని చూసి ఈ సింహాశలోకనం చేసుకోవడం, మరీ ముఖ్యం. ఈ కాలంలో సాధించినవి గడిచిన ఈ సంవత్సరంలోనూ ఎంతమేరకి మన ప్రధానమైన, నిజమైన, నిర్ణాయకమైన ప్రాధిమికమైన కర్తవ్యానికి మనం సన్నద్ధులమయ్యాము అన్నది సింహాశలోకనం చేసుకోవాలి. ప్రపంచ త్రామిక సామ్యవాద సైన్యంలో ఒక భాగంగా, ఒక పటాలంగా మనం వుండాలి. ప్రపంచాన్నపు పోరాటంలోనుంచి రూపు తీసుకొని పెరిగన ఈ విఫ్లవాన్ని, మిగతావాళ్ళకంటే అభివృద్ధి చెందామనో, లేకపోతే రష్యన్ త్రామికులకి ప్రత్యేక ప్రతిభలేవో వున్నాయనో మనం ప్రారంభించలేదు. ఈ విషయం మనం ఎప్పుడూ గుర్తిస్తునే వున్నాం. ఆ మాటకొస్తే పెట్టుబడిదారీ విధానపు వెనుకబట్టుతనమూ, ప్రత్యేక బలహీనతలవల్లనే, సైనిక వ్యూహ పరిస్థితులలోని ప్రత్యేకమైన వహిదుల వల్లనే, మనం మిగిలిన త్రామిక పటాలాల కంటే, ఆ సంఘటనలతోపాటుగా ముందుకు సౌగాం. పెట్టుబడిదారులు మనల్ని పట్టుకొని తిరుగుబాటు చేసేదాకా ఆగకుండా నడవడంవల్లనే, అది సాధ్య మయింది. ఇప్పుడు ఈ సింహాశలోకనం చేసుకుంటున్న మంటే రాబోయే విఫ్లవాల్లో మనం ఎదురోహించిన యుద్ధాలకి సన్నాహిలు ఎలా వున్నాయి అని బేరీజా వేసుకోవడం కోసమే.

అంచేత కామ్పేడ్, గత ఏడాదిలో మనం ఏ మనమైన మార్పులు సాధించామని ప్రశ్నించుకుంటే ఇలా చెప్పవచ్చు: [త్రామికవర్గ ప్రధమ యత్తుం త్రామికుల అజమాయిషీ నుంచి, దేశ వనరులని వ్యయం చెయ్యడం నుంచి, పరిశ్రమల్లో త్రామికుల నిర్వహణ సృష్టించే ద్వారం దగ్గర ఈనాడు మనం వున్నాం. భూమికోసం సామ్యస్తేంతాంగ పోరాటంనుంచి, భూస్వాములకి వ్యతిశీర్చకంగా లైతుపోరాటం నుంచి, జాతీయబూర్జువా ప్రజాస్వామీమిక స్వాభావంకలిగి వుంటుంది అది. మనం ఈనాడు త్రామిక, అర్థత్రామిక అంశాలు విడివడ్డ దశకి చేరాం. ప్రమిస్తూ దోషకోబడే వాళ్ళ మిగిలిన వాళ్ళ నుంచి విడిపోయి కొత్తజీవితం ఆరంభిస్తున్నారు. ఫోరంగా అణగుద్రాక్షబడ్డ గ్రామీణ జనం, గ్రామీణ కులక్, బూర్జువాలతో సహా బూర్జువాలకి వ్యతిశీర్చకంగా, కడకంటా పోరాడుతున్నారు.

జంకా, సోవియట్ వ్యవస్థ ఆరంభ దశనుంచి ఇప్పుడు మనం ఇంకో దశకి చేరాం. కామ్మేడ్ స్టేడ్లోవ్ ఈ మహాసభ ప్రారంభంలో సరిగా చెప్పినట్లు సోవియట్ అధికారం చెలామణి కాని భాగం ఎంత మారుమాల దయినా రష్యాలో లేదు; సోవియట్ రాజ్యాంగంలో మిశితమైపోకుండానూ లేదు; క్రామిక పీడిత జనం పోరాటంలో సాధించిన దీర్ఘ అనుభవం పునాదిగా వుంది ఈ రాజ్యాంగం.

నాలుగేళ్ళ యుద్ధం తర్వాత ఏ రక్షణాలేని దాని బదులు మనకి ఇప్పుడు ఒక శక్తివంతమైన ఎర్రసైన్యం వుంది. ఆ యుద్ధం పీడిత ప్రజాసమూహంలో అసహ్యాన్ని, విద్యేషాన్ని రేకెత్తించింది. వాళ్ళని ఘోరమైన నిస్తేజంలోనూ, నిస్సత్తువలోనూ పారేసింది. జర్నల్, ఆసియన్ సామ్రాజ్యవాదుల తాడనం మనం కాచుకోలేని దశలో వున్నప్పుడు, విప్పవాన్ని కష్టతరమమైన తీర్మమైన రోజులపాలపడేసింది. అఖిలగా, అన్నిటికంటే ముఖ్యంగా, మనం అంతర్జాతీయంగా వేర్పాటు నుంచి బయటపడ్డాము. అక్షోబ్రోనూ, ఈ సంవత్సరం ఆరంభంలోనూ, మనం అనుభవించిన ఈ వేర్పాటు నుంచి మనకున్న ఒకేఒక, అయినా దృఢమైన, మిత్రవర్గం ప్రపంచ క్రామిక పీడిత జనం, చివరికి తిరుగుబాటు చేసే దశకి చేరాం. పశ్చిమయూర్వ క్రామికవర్గ నాయకులు లీబ్సెన్ట్, ఆడ్లర్లంటి వాళ్ళ సామ్రాజ్యవాద యుద్ధప్యతిరేకతని సాధించడం కోసం తమ వీరోచిత సాహన ప్రయత్నంలో, నెలల తరబడి చెరసాలలో ప్రుగ్గిన వాళ్ళ వియన్నాలోనూ, బెర్లిన్లోనూ త్వరితంగా పెరుగుతూవున్న క్రామిక విఫ్లవాల పత్తిదిలో విడుదల చేయబడే దశకి చేరాం. వేర్పాటు అవడానికి బదులుగా మనం మన అంతర్జాతీయ మిత్రవర్గంతో భుజం భుజం కలిపి నడిచే దశకి చేరాం. అవీ ఈ గడిచిన సంవత్సరంలో మనం సాధించిన విజయాలు. మనం నడిచివచ్చిన బాటగురించి, ఈ సంధికాలం గురించి కొన్ని మాటలు చెప్పాలని అనుకుంటున్నాను.

మొదట్లో మన నినాదం క్రామికుల అజమాయిషీ అని కెరన్స్స్ ప్రభుత్వం ఎన్ని వాగ్గానాలు చేసినా పెట్టుబడిదారులు ఉత్సత్తిని విచ్చిన్నం చేస్తున్నారని, ఆస్తవ్యప్తిషిని పెంచుతున్నారని మనం అన్నాం. ఇది పూర్తిగా కూలిపోయి వుందేదని ఇప్పుడు మనం చూడగలం. అంచేత ఏ సామ్యవాద క్రామిక ప్రభుత్వమైనా తీసుకోనే ప్రధానమైన చర్య క్రామికవర్గ అజమాయిషీ మనం పరిశ్రమలన్నింటా సోపులిజాన్ని ఆజ్ఞాపించలేదు. ఎందుకంటే సోపులిజం రూపు తీసుకోగలిగేది, పటుతరమయ్యేది క్రామికవర్గం ఆరిక వ్యవస్థని నడవగలిగినప్పుడే కాబట్టి; క్రామికవర్గం అధికారం పట్టుగా ఏర్పడి స్థాపించబడినప్పుడే కాబట్టి. అది లేకుండా సోపులిజం అనేది ఒట్టి కల మాత్రమే. అందుకనే మనం క్రామికుల అజమాయిషీని-అది వైరుధ్య పూరితమైన, అసంపూర్తి చర్యాని గుర్తిస్తూనే-ప్రవేశ పెట్టాం. కాని క్రామికుల తమంత తామే, ఇంత విశాల దేశంలో, దోషించిదారులు లేకుండా, వాళ్ళకి వ్యతిరేకంగా పరిశ్రమల్ని నిర్మించి, ఆ చారిత్రాత్మకమైన కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించడానికి ఇది ముఖ్యం.

ప్రత్యక్షంగాకాని, పరోక్షంగాగాని ఇందులో పాల్నిస్సు ప్రతివాడూ; బూర్జువా పాలన తాలూకు క్రూరత్వాన్ని పీడననీ అనుభవించిన ప్రతివాడూ, చాలా నేర్చుకున్నాడు. కొంచెమే సాధించామని మనకి తెలుసు. ఎంతో వెనుకబడివున్న, దారిద్ర్యంలో వున్న ఈ దేశంలో; క్రామికుల దారిలో ఎన్నో ఆటంకాలు, అవరోధాలు వున్న ఈ దేశంలో, పరిశ్రమల్ని నడవడం గురించి తెలుసుకోవాలంబే వాళ్ళకి చాలాకాలం పదుతుందని మనకు తెలుసు. కాని క్రామికులే తమ విధిని నిర్వహించడాన్ని మనం చాలా విలువయిందిగా, ముఖ్యమయిందిగా గుర్తిస్తాము. క్రామికుల అజమాయిషీ దశనుంచి, అలాంటివి పరిశ్రమ ముఖ్యరంగాల్లో గందర గోళంగా, నిర్మాణరహితంగా, ఆదిమంగా, అసంపూర్తిగా వుండి తీరినా, జాతీయస్థాయిలో క్రామికులు పరిశ్రమను నిర్వహించే స్థాయికి చేరాము.

కార్బూక సంఘాల పరిస్థితి మారింది. ఇప్పుడు వాళ్ళ ముఖ్యమైన పని యాజమాన్య విభాగానికి, కేంద్ర విభాగాలకి ప్రతినిధులను పంపడం. ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా చిన్నాభిన్నం చేయబడి, నాశనం చేయబడిన పరిశ్రమ రంగాన్ని ఆ నిర్మాణాలు తీసుకున్నాయి. వాటికీ, కొత్త నిర్మాణాలకీ ప్రతినిధులను పంపడమే వాళ్ళ ముఖ్యమైన పని. పెట్టుబడిదారీ విధానంలో ఆధినుంచి తమ చదువుని, తెలివిని - అవి మానవాళి జ్ఞాన భాండార ఫలితాలయినా-ఉద్దేశపూర్వకంగా సామ్యవాద లక్ష్యాన్ని భగ్గుం చేయడానికి (పీడకులులేని సాంఘిక యాజమాన్య ఆరికవ్యవస్థ నిర్మించే దానికి బదులుగా) ఉపయోగించిన మేధావుల సహాయం లేకుండానే క్రామికులు పరిశ్రమల్లో నెగ్గుక రాగిలారు. పరిపొలనా కర్తవ్యం నిర్వహించడంలో ఏమాత్రం శిక్షణలేని క్రామికులను అడ్డం కొట్టడానికి, ఆటంక పరచడానికి ఈ మేధావుల తమ జ్ఞానాన్ని ఉపయోగించారు.

ప్రధానమైన అటంకం తోలగించబడినట్లు మనం చూడగలం. అది చాలా కష్టభూయిష్టమైంది. కాని, బూర్జువాలవైపు ప్రజలు మెగ్గేసప్పం ఆపబడింది. ఇన్ని ఆడ్డంకులున్న క్రామికులు సామ్యవాద పునాది వెయ్యుడులో కృత్యకృత్యలుయ్యారు. మనం అతిశ్యోక్తులూ చెప్పటం లేదు; నిజం చెప్పడానికి భయపడటమూ లేదు. అంతిమ లక్ష్య ప్రమాణాలతో చూస్తే మనం చాలా తక్కువ సాధించమన్నది నిజం. కాని ఈ పునాదిని సుస్థిరం చేయడానికి చాలా చాలా ఎక్కువ చేశాము. సామ్యవాదం గురించి చెప్పేటప్పుడు పుస్తకాలు, కరప్రాతాలు చదివి అదే ఆర్థంలోనే రాజకీయ చైతన్యమైన సంతరించుకొని క్రామికులు ఈ సామ్యవాద పునాదులు వేశారని చెప్పలేం. రాజకీయ చైతన్యం అంటే మన అర్థం - వాళ్ళ ఈ భయపడటమూ లేదు. ప్రతి ఒక్కడాన్నించి వాళ్ళే బాధపడ్డారు. కాని ప్రతీది వాళ్ళకి పారిక్రామిక నిర్వహించు తర్వేదు ఇచ్చి పట్టించి వేర్పాటు చేసింది. పారిక్రామిక నిర్వహించు ఇప్పుడు వేర్పాటు చేసింది. వాళ్ళ తమ వనిని చూశారు. ఇప్పటినుంచి అది భిన్నంగా వుంటుంది. ఎందుకంటే అందరు క్రామికులు ఏదో అఖివృద్ధిచెందిన వాళ్ళు,

నాయకులూ, మాత్రం కారు. శ్రామికుల్లో ఎక్కువభాగం తమంత తామే తమ చేతులతోటే సామ్యవాదాన్ని నిర్మిస్తున్నామని తెలుసుకున్నారు. దానికి ఇప్పటికే పునాది వేసుకున్నామనీ, దేశంలోని ఏ శక్తి తమ పని కాకుండా నిరోధించలేదని తెలుసుకున్నారు.

పరిశ్రమల్లో మనకి ఎన్నో కష్టాలు వచ్చి వుండవచ్చు. ఆ పథంలో ఎంతో దూరం. నడవాల్సి వచ్చింది; కాని శ్రామికుల అజమాయిషీనుంచి శ్రామికుల నిర్వహణకి నడిపించడంలో వాస్తవంగా తక్కువే ఆ దూరం. వెనుకబడ్డ పల్లె ప్రాంతాల్లో మరింతగా సన్నాప్తాలు చెయ్యాల్సి వచ్చింది. శ్రామించి జీవితంతో పరిచయం చేసుకొని, రైతు జీవితాన్ని అధ్యయనం చేసిన ఎవరైనా పట్టణ అక్టోబరు విషపం 1918 వేసవిలోనూ, ఆకురాలు కాలంలోనూ, మాత్రమే నిజమయిన శ్రామించి అక్టోబరు విషపంగా అయిందని అంటారు. పెట్రోగ్రాడ్ శ్రామికులు, పెట్రోగ్రాడ్లో వన్న సైనికులు, అధికారం అందుకున్నప్పుడే పల్లెప్రాంత నిర్మాణ కార్యక్రమంలో తలయేతే మహా కష్టాలను గుర్తించారు. అక్కడ మన అభివృద్ధి క్రమంగా జరగాలని గుర్తించారు. సోషలిస్టు వ్యవసాయక పద్ధతిని శాసనంద్వారా అమలు పెట్టడం ఘోరమయిన తప్పిదమని గుర్తించారు. ఎందుకంటే అధిక సంఖ్యలకి అలాంటి లక్ష్మేమి లేకపోవడంవల్ల, కొఢిమంది తెలివయిన రైతులు మాత్రమే మన అందన వుండవచ్చు. అంచేత విషప పురోభివృద్ధిలో మరీ ముఖ్యమైన వాటికే మనం పరిమితమయ్యాం - ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ ప్రజాభివృద్ధిస్థాయిని దాటిపోయేందుకు ప్రయత్నించకుండా. కాని వాళ్ళ స్వంత అనుభవాల్దార్యారా, పోరాటాల ఫలితంగా, ఏర్పడే ఉద్యమ పురోగతికి నిరీక్షిస్తూ, రైతుల పురాతన శత్రువు అయిన భూస్వామిని, పెద్దకుమతాల స్వంతదారుని, ఒక్క దెబ్బతో తుడిచిపెట్టేనే మేరకే మనం అక్టోబరులో పరిమితమయ్యాం. రైతులు అందరూ కలిసివచ్చిన పోరాటమిది. ఈ దశలో ఇంకా రైతులు శ్రామికులకింద, అర్దశ్రామికుల కింద, బీద్దరైతులకింద, బూర్జువాలకింద విభజన అవలేదు. అలాంటి పోరాటం లేకుండా సోషలిస్టులమయిన మనకి తెలుసు. కానీ అలా తెలుసు కోవడం ఒక్కటే చాలదనీ గుర్తించాం. దాన్ని లక్ష్మలాది ప్రజలకి, ప్రచారంద్వారాకాక, వాళ్ళ అనుభవంద్వారానే అవగతం చెయ్యాలి. ఆ కారణంవల్ల మొత్తం రైతులు సమానమైన భూకుమతాల ఆధారంగానే విషపాన్ని ఊహించగలరు కాబట్టి, 1917 అక్టోబరు 26 నాటి మన ఫర్మానాలో “భూమిమీద రైతాంగ మాండేట్” నే మనం ఆరంభ దశగా గ్రహిస్తామని బహిరంగంగా ప్రకలించాం.

అది మన అభిప్రాయాలతో విభేదిస్తుందని, అది కమ్యూనిజిం కాదని, మనం నిష్పర్శగానే చెప్పాం. కాని మన కార్యక్రమంతో సరితూగుతున్నంత మాత్రాన, వాళ్ళ అభిప్రాయాలతో సరితూగని దాన్ని రైతాంగంమీద మనం రుద్దులేదు. తోటి శ్రామికులతో మాదిరి రైతులతో సమంగా నడుస్తున్నామని; విషపాభివృద్ధి, మనకి ఏర్పడిన అభిప్రాయాలనే వాళ్ళకి కలిగిస్తుందనే, విశ్వసంతో వున్నామని మనం చెప్పాము. ఈ సిద్ధాంత ఫలితమే రైతు ఉద్యమం, వ్యవసాయక సంస్కరణలు భూమిని సమాజపరం చెయ్యడంతో ఆరంభమయ్యాయి. ఆ పనిని యొన్నకొని నిర్వహించాం. అది మన అభిప్రాయాలతో విభేదిస్తోందని బహిరంగంగా మనం చెప్పామి, సమాన భూకుమతం అత్యధికుల అమోదాన్ని పొందింది. మనకి వాళ్ళ నెత్తిమీద దేనిని రుద్దే తలపు లేదు. రైతులే ఆ అభిప్రాయాన్ని పూర్తిగా వదులుకుని ముందుకు సాగేదాకా ఆగడానికి మనం సిద్ధపడ్డాం. అంచేత మనం ఆగాం. మన శక్తుల్ని స్థిరం చేసుకోగలిగాం.

మనం అమలుచేసింది సాధారణ ప్రజాస్వామిక సూత్రాలమీదా; ధనిక, కులక్ రైతుని పేదరైతుతో కలిపే-భూస్వామి అంటే ద్వేషంమీదా ఆధారపడ్డ చట్టం. ఆ చట్టం సాధారణంగా సమానత్వం అన్న భావంమీద ఆధారపడింది. పాత ఏకచ్ఛత్రాధివశ్య వ్యవస్థకి వ్యుతిరేకంగా నీరేశించిన, నిస్సుందేహమైన విషపభావం అది. ఈ శాసనంనుంచి రైతుల విభజనకి మనం సాగాల్సి వచ్చింది. భూమిని సమాజపరంచేసే శాసనం సర్వత్రా ఆమోదింబచింది. మనమూ, బోల్సీవిక్ సిద్ధాంతాన్ని అంగికరించివాళ్ళ కూడా, ఏకగ్రివంగా ఆమోదించాం. ఎవరు భూమిమీద హక్కు కలిగివుండాలి అనే దాన్ని నిర్ణయించడంలో వ్యవసాయక కమ్యూన్లకి పైచేయి యిచ్చాం. అక్టోబరు 1917 నాటికి వ్యువసాయ రంగం సిద్ధంగాలేదని క్షుణంగా తెలిసే మనం, సోషలిస్టు మార్గంలో అభివృద్ధికి దారి తెరచి వుంచాం. మన సన్మాహక చర్యలు, ఇప్పుడు మనం తీసుకుంటున్న బృహత్తర చారిత్రాత్మక ఆచరణకి, దారిని పుట్టం చేశాయి. ఇలాంటి ఆచరణకి ఏ దేశమూ, ఏ అత్యంత ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వమూకూడా, పూనకోలేదు. ఆ పనిని అందరు రైతులూ, రష్యాలోనీ సుదూర గ్రామాల్లోనీ రైతులు కూడా, ఈ వేసవిలో చేపట్టారు. ఆహార సమయాలు తలత్తు కరువు భయచెట్టినప్పుడు, గతం తాలూకు అవశేషాలూ, నాలుగేళ్ళ శనిగాట్టు యుద్ధం తరువాతి దుర్దశ అనుభవం అవతూపున్నప్పుడు, ప్రతీఫూత విషపం అంతర్యుద్ధం, సుసంపన్నమయిన ధాన్య ప్రాంతాన్ని కాజేసినప్పుడు, ఇది అంతా తీప్రస్తాయికి చేరుకున్నప్పుడు, పట్టణాలు కరువుతో భయపడినప్పుడు, ప్రభుత్వానికి వున్న ఒక్క విషస్సీయమైన దృఢమైన కవచం, శ్రామికులు, పట్టణాలలోని పారిశ్రామిక ప్రాంతాల్లోని శ్రామికులు, మొత్తంగా గ్రామించి వెళ్ళిపోయారు. శ్రామికులకి, కర్మకులకి మధ్య ఆయుధ సంఘర్షణని రెచ్చగొట్టడానికి వాళ్ళ అక్కడకి వెళ్ళారనడం నిందమాత్రమే. జిరిగిన సంఘటనలు ఆ నిందని బట్టబయలు చేశాయి. ప్రజలు తిండితే మాడే సమయంలో, ధాన్య లాభాలతోటి సంపద నింపుకుంటున్న కులక్లని, దోషించిదారులని, అణచడానికి వాళ్ళ వెళ్ళారు. వాళ్ళ గ్రామ జనాభాలో అధిక సంభూతులైన పేద రైతులకు సాయపడ్డారు వెళ్ళారు. కులక్ తిరుగుబాట్లు మొత్తం రష్యాని ముంచేత్తిన జులై సంక్లోధం, వాళ్ళ యాత్ర వృథా పోలేదని స్పష్టం చేసింది; వాళ్ళ స్నేహపస్తాన్ని చాచారని, వాళ్ళ సన్మాహకర్మ రైతాంగపు ప్రయత్నాలతో మిశితమయిందని స్పష్టంచేసింది. శ్రామిక పీడిత గ్రామించి ప్రజానికి ప్రతిచోటు మేల్కొని, పట్టణ శ్రామికులకి కలసి, జులై సంక్లోధాన్ని పరిష్కరించుకొన్నారు. ఈవేళ 18వేల మంది ప్రజలు పెట్రోగ్రాడ్లో పేదరైతు సమితి ప్రాంతీయ మహానభకి హజరపుతున్నారనీ, వాళ్ళలో అద్భుతమయిన ఉత్సాహమూ హజరారూ వున్నాయని కామ్రేడ్ జినోవీస్ నాకు తెలిపోన్లో చెప్పారు.

రష్య అంతటా జరుగుతున్న సంఘటనలు విస్పష్టమవుతూవుంటే, కులక్కలతో పోరాటమంటే ఏమిటో, తాము రంగంలోకి దిగినపుడు తమ అనుభవాలనుంచే గ్రామీణ పేదలు గుర్తించారు; పట్టబాలకి తిండి సరఫరాచేసి, వసుమార్గిడిని-అది లేకపోతే పల్లెల్లో గడవదు-తిరిగి స్థాపించుకొనేందుకు బూర్జువాలతోటి, కులక్కలతోటి సంబంధాలు తెంచుకోవాలనీ గుర్తించారు; వాళ్ళు విడిగా నిర్మాణం అవ్యాలి. ఇప్పుడు మనం గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో మొట్టమొదటి చారిత్రాత్మక, సామ్యవాద విషపు ఆచరణ మొదలెట్టాం. ఆ చర్యని ఆక్షేబరులో తీసుకోగలిగి వుండేవాళ్ళం కాదు. ప్రజలదగ్గరకి ఎప్పుడు వెళ్ళగలిగేది మనం అంచనా వేశాం. గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో సామ్యవాద విషపు ఆరంభమయిన దశకి మనం చేరాం. ప్రతీ గ్రామంలోనూ, మారుమూల పల్లెల్లో కూడా తమ పారుగునున్న ధనిక ధాన్య లాభాల్లో వుంటే రైతు గ్రహిస్తాడు. ప్రతి విషయాన్ని తన పాత ముతక మనస్తత్వపు దృష్టితోనే చూస్తాడు.

అంచేత పల్లె ప్రాంతాల్లో గ్రామీణ పేదలు తమ నాయకులయిన పట్టణ శ్రామికులతోకలిసి, ఇప్పుడు సోషలిస్టు నిర్మాణానికి దృఢమైన, పటువైన పునాది ఏర్పాటుచేస్తున్నారు. ఇప్పుడు సోషలిస్టు నిర్మాణం పల్లెల్లో మొదలవుతుంది. ఇప్పుడే సోవియట్లు క్లైట్రాలు, ఒక పద్ధతి ప్రకారం, విస్తారమయిన సామాజికపరం కాగల క్లైట్రాలుగా రూపు తీసుకుంటున్నాయి. విజ్ఞానాన్ని, శాస్త్రాన్ని, సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని వినియోగించుకోగల ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాయి. కనీసి మానవ సంస్కృతి కూడా, పాత తిరోగుమన అజ్ఞన జీవితం మీద ఆధారపడి ఏర్పాటు చెయ్యడం జరగడని తెలుసుకున్నారు. ఇక్కడి పని, పరిశ్రమల్లో కంటే కష్టమయింది. మన స్థానిక శాఖలలోనూ సోవియట్లోనూ ఎక్కువ తప్పులు కూడా జరుగుతున్నాయి. కానీ, వాళ్ళు తమ తప్పుల నుంచి నేర్చుకుంటారు. సామాన్య జనం వల్ల పొరపాట్లు జరిగితే వాటికి మనం భయపడం. వాళ్ళు సోషలిస్టు నిర్మాణానికి అంతశ్శుద్ధి గల దృక్పథంతో వుంటారు. ఎందుకంటే మనం మన ప్రజల అనుభవం మీదా, ప్రయత్నాల మీదా, ప్రయత్నాల మీదా, విశ్వాసం వుంచుతాం.

పల్లె ప్రాంతాల్లో ఇంత తక్కువ వ్యవధిలో వచ్చిన ఈ అధ్యాత్మమైన నవచైతన్యం మనల్ని సోషలిజం షైపు నడిపించడం, మన పోరాటం విజయవంతమయిందని తెలియజేస్తోంది. ఎర్రసైన్యమే దానికి కొట్టచెచ్చినట్లు కనిపించే దాఖలా. రష్యలో సామాన్య ప్రజాజీవితాన్ని దుర్భారం చేసిన సామ్రాజ్యవాద యుద్ధంనాటి రోజులు మీకు తెలుసు. ఆ రోజులలో పరమ నిస్సహాయుణిలో మనం వున్నామనీ మనకు తెలుసు. ఆ సత్యాన్ని శ్రామిక ప్రజలకి నిర్మాహమాటంగా మనం చెప్పాం. మోసగించడానికి పనికాచ్చే సామ్రాజ్యవాదుల రహస్య ఒప్పందాలని మనం బట్టబయలు చేశాం. అవి మోసగించడానికి పనికాచ్చే బ్రిప్పోండ సాధనమైన సిద్ధాంతం తాలూకు ఘలితాలు. బూర్జువా సామ్రాజ్యవాద ప్రజాస్టోమిక రిపబ్లిక్లలో ఎంతో అభివృద్ధి చెందిన అమెరికా, యివాళ ఎప్పటికంటే ఎక్కువగా ప్రజల్ని మోసగిస్తోంది. ఇప్పం వచ్చినట్లు అడిస్తోంది. యుద్ధం యొక్క సామ్రాజ్యవాద తత్వం స్పష్టమవగానే రష్యన్ సోవియట్ రిపబ్లిక్ ఒక్కటే బూర్జువా రహస్య విదేశాంగ సిద్ధాంతాన్ని తునాతునకలు చేసిన దేశం. మనం ఆ రహస్య ఒప్పందాన్ని బట్టబయలు చేసి కామ్యేడ్ ట్రాట్స్క్ ద్వారా ప్రపంచంలోని ఆన్ని దేశాలకే చాటాం. ‘ఈ యుద్ధాన్ని ప్రజాస్టోమ్యు పద్ధతిలో ఆపుచెయ్యాల్సిందిగా మీకు విజ్ఞాపి చేస్తున్నాం’, దురాక్రమణాలూ, ప్రతాలూ లేకుండా. బూర్జువా ప్రభుత్వాలమీద విషపు మాత్రమే ఈ యుద్ధాన్ని అంతమొందిస్తుంది’ అని నిర్మాహమాటంగా, గర్వంగా సత్యాన్ని - కటువయిన సత్యమే అయినప్పటికీ సత్యమేకదా - ప్రకటిస్తున్నాం. కానీ మనం ఏకాకిగా నుంచుండిపోయాం. అంచేత బ్రస్టోలోవేస్తే సంధిద్వారా మనమై రుద్ధబడిన దుర్భార వేదనాభరితమైన శాంతితో దాని మూల్యం చెల్లించాం. ఆ సంధి మన సానుభూతి పరుల్ని నిరాశలోనూ, నిస్పహాలోను ముంచింది. మనం ఏకాకిగా వుండిపోవడం వల్లనే అలా జరిగింది. కానీ మనం మన పనిచేశాం. యుద్ధలక్ష్మీలని ప్రతివాట్చ్యా చూడానికి ఎత్తిపట్టాం. జర్మన్ సామ్రాజ్యవాద దాడి మనల్ని చుట్టుముట్టింది. ఎందుకంటే మన శ్రామికులు, రైతులు సరిగా నిర్మాణమవడానికి, సంఘటితమవ్వడానికి కొంత వ్యవధి పట్టింది కనుక. అప్పట్లో మనకి సైన్యం లేదు. మనకున్నదల్లా, పాత చీలిపోయిన సామ్రాజ్యవాద సైన్యం. తాము బలపరచని గమ్యం వున్న ఆ యుద్ధంలోకి, వాళ్ళు తరమబడ్డారు. ఆ యుద్ధం అంతో సైనికులకి సానుభూతిలేదు. అంచేత మనం బాధాకరమైన సమయం గడపాల్సి వచ్చింది. ఫోరమైన సామ్రాజ్యవాద యుద్ధం నుంచి ప్రజలకి ఊపిరి పీల్చుకొనే వ్యవధి కావాల్సిన సమయం అది. ఇంకో కొత్త యుద్ధం ఆరంభమవతోందని గుర్తించాల్సిన సమయం అది. మన సోషలిస్టు విషపాన్ని రక్షించుకోడానికి చేసే యుద్ధాన్ని మన యుద్ధంగా మనం పరిగణించగలం. తమ అనుభవాలనుంచే లక్షలాది ప్రజలు గుర్తించి నేర్చుకున్నది అది. దానికి నెలలు పట్టింది. ఈ గుర్తింపు రావడానికి దీర్ఘమయిన కలోరమైన యుద్ధం పట్టింది. ఈ వేసవికి ఆ గుర్తింపు వచ్చింది. ఆ విషయం అందరూ గమనించారు. ఆఖరికి బయటపడ్డం జరిగింది. సోవియట్ రిపబ్లిక్ కోసం పోరాడే సైన్యం, ప్రజల నుంచి వచ్చే సైన్యం, తసికితానే పోరాటానికి అర్పితమయ్యే సైన్యం, నాలుగేళ్ళ క్రారమైన వధల తర్వాత మళ్ళీ యుద్ధంలోకి వెళ్ళగలిగే సైన్యం వుండాలంటే, తమ అలసత్యాన్ని, నిస్పహాని అవతలకు నెట్టి ఆ సైన్యం తమ కోసమే సోవియట్ శ్రామిక, కర్కులు కోసం, సోషలిస్టు రిపబ్లిక్ కోసం చనిపోవడానికి తలపడుతున్నారనే గుర్తింపు ప్రజలకి రావాలి. ఆ గుర్తింపు సాధించాం.

వేసవిలో చెక్కల (ప్రతిఘాతక విషపంటై) మీద మనం సాధించిన విజయం ఒక మలుపు తిరిగేడశకి చేరుకున్నట్లు ఇప్పుడు అందుతూవున్న బృహత్తర విజయవార్తలు తెలియజేస్తాయి. కష్టపూర్వమైన కర్కువై - నాలుగేళ్ళ ఫోరమైన పట్టాత ప్రజల్ని రాజకీయంగా చైతన్యమైన సామ్రాజ్యవాద పంథాలో నడిపించడమనేది - సాధించబడిందని బుజువయింది. ఆ రాజకీయ చైతన్యం ప్రజలలో చాలా దూరం చొచ్చుకుపోయింది. లక్షలాది ప్రజలు తాము ఒక కష్టపూర్వమైన పనిని పరిష్కరిస్తున్నామనే గుర్తింపుకు వచ్చారు. అది మనం నిస్పహాకు గురికాబోమనే హామీని యిస్తుంది. ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాద శక్తులు ఈ రోజున మనకంటే బలీయంగా వున్నా, మనకు వ్యక్తిరేకంగా కూడగట్టబడుతున్నా, సామ్రాజ్యవాద సైన్యం మనల్ని చుట్టుముట్టి వున్నా, వాళ్ళకి తెలుసు సోవియట్

ప్రభుత్వం ప్రమాదమని. అంచేత, వాళ్ల మనకంబే బలవంతులని మనం నిజంగా చెపుతూవున్నా, మన ప్రభుత్వాన్ని పీకనులిమేయాలనే ఆత్మతతో వున్నారు.

మనం అభివృద్ధి చెందుతూవున్నామని మనం అంటున్నాము. సోవియట్ రిపబ్లిక్ అభివృద్ధి చెందుతోంది. సామ్రాజ్యవాద శక్తులు మనమీదకు ముంచుకొచ్చేకంబే వేగంగా శ్రామిక విఫ్లవం పెరుగుతోంది. మనం ప్రపంచ సోషలిస్టు విఫ్లవం కోసం, రఘ్యన్ సోషలిస్టు విఫ్లవంతో పాటుగా, పోరాదుతున్నామనే పూర్తి దైర్యంతో, ఆశతో వున్నాం. ఈ విజయాన్ని గురించిన మన ఆశలు త్వరగా పెరుగుతూ వున్నాయి. ఎందుకంబే మన శ్రామికులు ఎక్కువగా రాజకీయ చైతన్యవంతులవుతున్నారు కనుక. గత అక్టోబరులో, సోవియట్ వ్యవస్థ స్థితి ఎలా వుంది? ఆరంభ ప్రయత్నాలు మాత్రం జరుగుతూ వున్నాయి. దాన్ని పరిపుష్టం చేయలేకపోయాం, సరిఅయిన దారిలోనూ పెట్టలేకపోయాం. కానీ ఈసాడు మనకి సోవియట్ రాజ్యంగం వుంది. జ్యోతిలో ఆమోదించబడ్డ సోవియట్ రాజ్యంగం, మనకి తెలిసినట్లుగా ఏ రాజ్యంగ పరిషత్ కల్పనాకాదు, ఏ న్యాయవాదుల స్ఫైర్స్కాదు. మిగతా రాజ్యంగాల నుంచి ఎత్తి రాసుకున్నదీకాదు. మన రాజ్యంగం లాంటిదాన్ని ప్రపంచం ఎన్నడూ ఎగరగదు. ఇంటాబయటా కూడా వున్న పీడకులకి వ్యతిరేకంగా పోరాటంలోనూ, నిర్మాణంలోనూ, శ్రామికులకి కలిగిన అనుభవాన్ని ఇది యముడ్చుకొంది. మనకి పోరాట అనుభవ సంపద వుంది. (కరతాళధ్వనులు) ఈ అనుభవ సంపద ఒక వాస్తవానికి ప్రత్యక్షమైన బలం చేకూరుస్తోంది. అది సంఘటిత శ్రామికులు, పోరాటికారులులేని, హజరుగా వుండే సైన్యంలేని, యే ప్రత్యేక హక్కులూలేని (ఆచరణలో బూర్జువాలకే హక్కులు) సోవియట్ ప్రభుత్వాన్ని స్ఫైరించారు అనేది. కర్కూరాల్లో కొత్తవధ్యతికి పునాదులు వేశారు. మనం కార్యాచరణకి తయారపుతున్నాం. సోవియట్ రాజ్యంగం, ఆచరణలో శక్తివంతమైన రాజ్యంగం కావాలని ముఖ్యమైన సహాయకులని తీసుకుంటున్నాం. కొత్తగా చేర్చుకున్న యువ రైతులున్నారు. వాళ్లని కార్యాచరణకి తీసుకురావాలి. మన కర్తవ్యం నిర్మించేందుకు వాళ్లు సాయంరావాలి.

ఆభరిగా నేను ప్రస్తావించదలుచుకున్నది అంతర్జాతీయ పరిస్థితి. మనం అంతర్జాతీయ కాప్రోస్టో భుజం భుజం కలిపివున్నాం. రఘ్యన్ శ్రామిక విఫ్లవం తమతో ప్రపంచ విఫ్లవానికి నదుస్తుందన్న వుత్సాహమూ. దృఢసంకల్పమూ వాళ్లు విశ్వాసంలో వున్నట్లు మనం చూశాం.

విఫ్లవానికి వున్న అంతర్జాతీయ ప్రాముఖ్యం పెరిగేకాదీ, సర్వ ప్రపంచంలోని సామ్రాజ్యవాదులూ మనపట్ల ఆగ్రహంతో యింకా చేరికుపోయారు. 1917 అక్టోబరులో, మన రిపబ్లిక్ ని ఏదో హాక వింతగానూ, పెద్ద పట్టించుకోనక్కరలేనిదిగానూ చూశారు వాళ్లు. కాని, రిపబ్లిక్ సైన్యం పెరిగింది. శక్తి సంపాదించుకొంది. కష్టమనిపించే సోషలిస్టు ఎర్రమైన్య నిర్మాణం సాధించ బడింది. మన లక్ష్యం శక్తిని పుంజుకొని, అధిక విజయాలు సాధించగానే అన్ని దేశాల్లోకి సామ్రాజ్యవాదుల వ్యతిరేకత, ద్వేషం, మరింత ఆగ్రహంగా మారి పెరిగిపోయాయి. తాము విల్ హెల్మ్ శత్రువులమని ప్రకటించుకున్న లిటీట్ర, ఫ్రెంచ్ పెట్టుబడిదార్చ యివుడు అదే విల్ హెల్మ్తో కలసి సోషలిస్టు సోవియట్ రిపబ్లిక్ పీక సులిమెయ్యాలనే ప్రయత్నం చేసేదాకా వచ్చింది. ఎందుకంబే వాళ్లకి తెలిసింది - యిది ఒక వింతకాదు. సోషలిజమ్సో ప్రయోగమూ కాదు అని; ఇది మూలకండమనీ ప్రపంచ సోషలిస్టు విఫ్లవానికి సిసలైన సారభూమి అని. దాంతోచి మన విజయంతో బాటుగా మన శత్రువులూ పెరిగారు. పరిస్థితిలోని తీప్తతని ఏవిధంగానూ కప్పివుచ్చకుండా, మనకి యేం జరగనుండో మనం గుర్తించాలి. మనం ఈ పరిస్థితిని ఎదుర్కొనికి ఒంటరిగా వెళ్లాం. వియన్నా, బెద్దిన్ శ్రామికులతోటి యిదే పోరాటంవైపు నదుస్తూవున్న వాళ్లతోటి మన ఉమ్మడి లక్ష్యంకోసం, బహుశా ఎక్కువ వర్గాలైత్యం ఎక్కువ క్రమశిక్షణతో, మనతో వచ్చేవాళ్లతోటి, కలిసే వుంటాం.

రఘ్యకి వ్యతిరేకంగా మౌహరించడానికి జర్మనీలో ఒక శ్వేత సైన్యం తయారుచేయాలని మంతనాలు చేస్తున్నారు. మనం హర్తిగా ఈ ప్రమాదాన్ని గుర్తించాం. అందుకనే దాపరికం లేకుండా అంటాం. అయ్యా, మేము సంవత్సరకాలం ఒర్తినే పనిచేయులేదని. మనం పునాదులు వేశాం. నిర్మయాత్మక యుద్ధాలకి తయారైవున్నాం. అవి నిజంగా నిర్మయాత్మక యుద్ధాలే కాని మనం ఒంటరిగా లేం; పశ్చిమ యూరప్లోని శ్రామికవర్గం రంగంలోకి దిగింది. ఆష్ట్రీయా, హంగేరీలలో దేన్సీ కడల్పుకుండా వుండలేదు. ఆ దేశ ప్రభుత్వం 1917 ఫిబ్రవరి ఆభరిగాలో నికలన్ రొమనోవ్ ప్రభుత్వం లాగ తలచెడి అంత నిస్పహాయంగా అంత గందరగేళంగా పుండిపోయాంది. మన నినాదం ఎలా వుండాలి అంటే : మరొక్కాపోరి ప్రతి త్రమని పోరాటంలోకి పెట్టండి; మన కడసారి పోరాటానికి, నిర్మయాత్మక పోరాటానికి ఒక్క రఘ్యన్ విఫ్లవానికి కాకుండా మొత్తం ప్రపంచ సోషలిస్టు విఫ్లవం కోసం, సన్మద్దలమపుతున్నామనీ గుర్తుకు తెచ్చుకోంది.

సామ్రాజ్యవాద రాబందులు మనకంబే బలమైనవని మనకి తెలుసు. వాళ్లంతా మన దేశం మీద ఫోరాల్వి దుర్మార్గాల్వి సర్వ విధ్యంసాన్ని రుద్రగలరని మనకి తెలుసు. కాని ప్రపంచ విఫ్లవాన్ని ఓడించలేదు. వాళ్లు అనాగరిక కక్షతో వున్నారు. అంచేత ఏం వచ్చినాసరే ప్రతి రఘ్యన్ శ్రామికుడూ, కర్కూకుడూ తన కర్తవ్యం నెరవేర్పాలని విఫ్లవ పరిరక్షణకోసం అవసరంపడితే మృత్యువునైనా ఎదిరించాలని అనుకుండా. సామ్రాజ్యవాదులు ఎన్ని కష్టాలు పెట్టాయి, అవి వాళ్లని కాపాడవు. సామ్రాజ్యవాదం నశిస్తుంది. ఎన్ని అవాంతరాలున్నా ప్రపంచ సోషలిస్టు విఫ్లవం విజయం సాధిస్తుంది. (కరతాళ ధ్వనులు)

కూర్చిన రచనలు, వాల్యూం 28, పేజీలు 135-150

00000

